

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4.50 fil.

© ©

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

© ©

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.**Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.**

Înalt Preasfințitului

Victor Mihályi de Apșa

1875—1915.

omagiu la jubileul arhieriei de ani XL.

Sărbătoarea din acest an a Întimpinării Domnului este pentru Sionul românesc o aniversară prea însemnată.

La acest praznic, înainte cu patruzeci de ani, în catedrala Sfintei Treimi din Blaj, înălțat a fost la treapta mărită a Arhieriei: Înalt Preasfințitul nostru arhiepiscop și mitropolit Victor Mihályi de Apșa.

Patruzeci ani de Arhierie! Numai nemuritorul Ioan Bob a întrecut dintre toți Arhieriei bisericii noastre unite, anii aceștia de episcopie a bunului nostru mitropolit. — Și cum din mila Provedinței aceasta aniversare mitropolitul nostru a petrece în desăvârșită tărie sufletească și trupească; vie este credința noastră, că îi va fi hărăzit dela Dumnezeu, să întreacă cu ani număroși cei 46 ani de Arhierie ai marelui său înaintaș, întemeietorul Capitulului din Blaj, căruia avem să mulțumim nume ca: Cipariu, Bunea și Ioan M. Moldovanu.

Patruzeci ani se împlinesc dar la praznicul Streneniei, de când mitropolitul nostru poartă cinstea, dar și sarcina de arhieriu al bisericii românești unite.

Mintea gânditoare și inima simțitoare dezopotrivă se închină bărbatului, pe care Pronia cerească de așa soarte L'a învrednicit.

Cunoaștem cu toții zicala latină: Quem dii odere, pedagogum fecere. Nouă ne vine ispita a aplică zicala aceasta, la chemarea de arhieriu român. Și dacă nu simțul datoriei și al răspunderii morale pentru toate faptele noastre ar călăuzi toate acțiunile noastre, cu adevărat mai potrivită ar fi aceea zicală la adresa arhierieilor români, decât la a dascălilor peste tot.

În adevăr, care este soarta unui Arhieriu român la noi?

De dragul și pentru interesul bisericii cauți a te ține pe picior bun cu stăpânirea? Ești oportunist, laș, slab de inger, străin de sufletul neamului ori chiar trădător.

Faci politică militantă, te pui în contrast cu puterniciei zilei, și apoi firește nu poți dobândi nimic pentru biserică, școală, cler, dascăli, tinerime, popor? Ești lipsit de tact.

Cruți, tragi dela gură, faci fundații, știind că ai să așterni temelii de înaintare pentru un neam sărac? Se zice, că nu numai fundații se așteaptă dela arhieriei.

Nu faci fundații, ci dai tuturor câți te cearcă, alinând zi de zi sarcini și suspine? Ești risipitor, îmbogățești neamurile, nu știi umblă cu banul.

Nu umbli în vizitație canonică, pentru a putea stăruii cu atât mai mult din zori de zi și până seara târziu, ca administrația bună a treburilor obștești să nu sufere scădere? Ești biurocrat, fără simț pentru cerințele vieții.

Umbli în vizitație canonică, îți mănzi sănătatea, cheltuești banii și observând neorândueli, stăruiești a îndreptă relele și a disciplină pe cei nepăsători? Ești tiran, jandarm iar nu părinte.

Să mai continuăm? Și oare nu este așa soarta Arhierelui român?

Înalt Preasfinte Mitropolit!

După patru decenii Te privim, cei ce pașii Ți-am urmărit, cum umbli pe cărările Arhieriei. Te-am văzut pururea de față la locul, pe care Dumnezeuul părinților noștri Ți-l'a arătat, și Te-am știut în toată vremea păzitor credincios al Sionului. Ca episcop sufragane față de s. Mitropolie ai ținut cu drag legăturile canonice de unire și de dragoste. Ca mitropolit părinte și credincios frate ai fost fraților în arhierie. Neobosit în plinirea slujbei apostolești ai fost, și neîncetat pildă vie ești fraților și fiilor întru plinirea datoriilor de tot soiul. În sfatul țerii, de câte ori interesele bisericii și școlii românești și ale neamului au cerut, cuvântul cumpănit, cuminte și hotărât L'ai ridicat, vestind adevărul, nedreptatea înfierând. Și oricine a cerut mila și ajutorul Tău, nemângăiat pe nimeni nu ai slobozit! Ori doar este cineva, care s'a întors la Ține și nu l'ai ascultat?

Iată pentru care cuvânt Ție acum ne închinăm.

Ai avut și ai parte de soarta arhierieilor români. Și soarta aceasta ai purtat-o cu virtute moștenită dela strămoși și oțelită cu harul veșnicului Arhieriu Hristos.

Pas, înainte, Părinte milostiv. Arhieria românească își are crucea, spinii, oțetul, fierea și amarul. Dar își are și dulcea sa răsplată și mângâiere:

Recunoștința, dragostea și alipirea poporului românesc.

Mergi, Preasfinte, în ziua Ta iubilară între răniții noștri iubiți. Ei sunt eroi. Ei sunt copiii noștri, ei sunt fiii, pe cari Tu i-ai născut și crescut întru Hristos Isus. Mergi între ei. Privește în ochii

lor. Și întoarce-Te la slujba apostoliei Tale. Graiul izvorât din ochii vitejilor noștri răniți, va fi pentru inima Ta de Arhieriu răsplatire și satisfacție pentru toate frământările, durerile, decepțiunile și sbuciumările alor patruzeci de ani.

Și înnoit în puteri trupești, întinerit la spirit, oțelit pentru zilele mari, ce ne stau înainte, să trăești, și să întreci anii neîntrecutului Ioan Bob!

Ep. V.

Date biografice.

Actualul Mitropolit este membru al uneia dintre cele mai distinse familii românești din Maramurăș. S-a născut în 19 Maiu 1841 în comuna Jood din comitatul Maramurășului. Trimis de timpuriu la școală, deja la anul 1857 a depus examenul de maturitate din Cașovia.

Având chemare pentru statul preoțesc, fu trimis la Roma, unde ca alumn al Colegiului greco-catolic dela sfântul Atanasie ascultă doi ani filosofia și patru ani teologia în renumitul Colegiu Urban de Propaganda Fide. Studiilor sacre se dedica cu atâta zel și diligență, cât în 1863 câștigă tot acolo doctoratul din s. teologie. De preot fu sfințit în 8 Noemvrie 1863 în biserica grecească din Roma, dedicată sfântului Atanasie.

Roma, care ne-a dat pe Petru Paul Aron, Grigorie Maior, Șincai și alți bărbați distinși ai neamului românesc, ne-a dat așa dară și pe actualul Mitropolit.

Două însușiri caracteristice a adus Victor Mihályi din cetatea eternă: însușirea de preot bun după inima lui Dumnezeu și de român bun, devotat pururea neamului său, și acestea le-a păstrat totdeauna ca pe un tezaur scump și le-a valorat în toate sferile sale de activitate numai pentru binele bisericii noastre și al poporului românesc.

Intorcându-se din Roma în dieceza Gherlei, de care se ținea, a fost îndată denumit prefect în studii și profesor de istoria bisericească și dreptul canonic în seminarul teologic din Gherla. În aceasta calitate dezvoltă o activitate neobosită până în primăvara anului 1869, când fericitul Mitropolit Dr. Ioan Vancea, care atunci se despărți de scaunul episcopesc al Gherlei și plecă la Blaj spre a-și ocupa scaunul mitropolitan, îl denumi de secretar mitropolitan, și-l aduse cu sine la Blaj.

Martor este arhivul metropolitan din Blaj, și martori sunt toți aceia, cu cari împreună au lucrat, despre activitatea neobosită, ce a dezvoltat-o Victor Mihályi în calitate de secretar metropolitan. asesor consistorial, asesor la tribunalul matrimonial de a doua instanță și de notar la Exactoratul arhidiecezan, cât timp a petrecut în Blaj, unde acum se reîntoarce ca Mitropolit. El se bucura de toată încrederea și iubirea Mitropolitului Vancea, carele l-a dus cu sine nu numai în toate vizitațiunile canonice, ci și la conciliul Vatican din Roma în anul 1869. Pentru meritele dânsului Mitropolit Vancea îl denumi la începutul anului 1873 de protopop onorar, iar Majestatea Sa Monarhul nostru în 25 Noemvrie 1874 de episcop al diecezei Lugojului. În Decemvrie 1874 Sfinția Sa Papa Piu al IX-lea îl preconisă, iar Mitropolitul Vancea îl consacra de episcop în

biserica catedrală din Blaj în 14 Februarie 1875.

Atunci se depărta Victor Mihályi din Blaj spre a-și începe activitatea sa de episcop în Lugoj, însă iubirea și stima ce și-a câștigat-o, cât timp a lucrat pentru prosperarea Arhidiecezei noastre, au rămas pururea vii în inimile tuturor, cari l-au cunoscut.

În 7 Martie 1875 episcopul Victor luă în mână sa energică guvernarea celei mai mici și mai sărace dieceze din provincia noastră mitropolitană. Cu toate acestea, mulțămită zelului său neobosit, dieceza aceasta a făcut progrese foarte frumoase, mai vârtos în consolidarea și organizarea sa internă. Față cu Mitropolitul Vancea episcopul Victor a fost pururea cu o iubire și alipire, ce s'ar putea numi fiască. În toate acțiunile sale pentru apărarea drepturilor bisericii noastre și ale poporului român Mitropolitul Vancea a găsit în episcopul Victor sprijin prompt și inimă gata spre orice sacrificiu. În călătoriile Mitropolitului Vancea la Roma din anii 1886 și 1887 a luat parte și episcopul Victor, care afară de aceea a făcut și alte călătorii prin Italia, Franța și Germania, iar mai pe urmă a condus peregrinajul Românilor la jubileul Sfinției Sale Pontificelui Leo din 1893.

Sfinția Sa Papa Leo al XIII-lea pentru meritele, ce și le-a câștigat episcopul Victor în dieceza Lugojului, l-a denumit prelat domestic, asistent la tronul pontificiu și conte roman.

Este deci foarte firesc, că cu ocaziunea înmormântării Mitropolitului Vancea, întâmplată în 3 August 1892, clerul adunat în număr însemnat din Arhidieceză căuta la episcopul Victor Mihályi, care încă era de față ca la viitorul său Mitropolit.

La alegerea candidaților pentru scaunul mitropolitan, ținută în 16 Aprilie 1893, episcopul Lugojului Victor a obținut 82 voturi și a fost propus Majestății Sale de candidat în locul prim. În 9 Noemvrie 1894 Majestatea Sa a denumit pe episcopul Lugojului de Arhiepiscop de Alba-Iulia și Făgăraș.

Cât pentru activitatea de *Mitropolit*, o putem caracteriza prea bine cu un singur cuvânt: luptă.

Curând după instalare a convocat consistor plenar spre a cunoaște starea nou încredințatei turme cuvântătoare. Acestuia i-a urmat Sinodul din 1896, în care s'a pus bază „reuniunii de asigurare” și s'au rezolvat cestiuni ardente de organizațiune.

În 1897 a convocat pe episcopii sufragani la o conferință în cestiunea autonomiei, ca un fericit prognostic al conferinței dela Cluj. Poziția hotărâtă, ce Mitropolitul nostru a luat în cestiunea aceasta s'a validat mai ales în altă ședință a episcopilor noștri — 14 Septemvrie 1899 — când s'a ridicat protestul lor în contra proiectului de con-

topire al autonomiștilor catolici. Acest protest a fost prezentat corului episcopesc latin de către însuș Mitropolitul.

La 1900 convoacă *conciliul provincial al III-lea*, în cari s'au adus importante hotăriri, privitoare la *autonomia* noastră bisericească și la *cultul divin*.

Între anii 1904—1906, a avut loc *sinodul arhidiecezan*, care se ocupă de regularea *congruiei* pentru preoții noștri și ridicarea nivelului moral al credincioșilor noștri. Se înființează „*Reuniunea misiunilor sacre*” care a dezvoltat o activitate așa de binefăcătoare, în siml credincioșilor noștri, dornici de a asculta vestirea cuvântului dumnezeesc și de a primeni sufletește. Cantorilor noștri, cari până acum nu aveau o calificare uniformă, li-se impune ascultarea unui curs, în centru, după care își vor lua diplomele — ceea ce înseamnă un frumos avânt pentru uniformitatea și ridicarea cultului nostru dumnezeesc.

În 1907 a convocat *conferința episcopescă*, înaintând reprezentațiuni temeinice și *energice*, la locurile competente, întru apărarea drepturilor bisericii noastre, pentru a obține *organizație autonomă independentă*, de biserica rom.-cat. din patrie.

Pe teren *școlar* a înzistat pentru sistematizarea salariilor docentale, ridicarea edificiilor școlare corâspunzătoare — și, în Casa magnaților, a combătut cu temeinicie scăderile proiectului de lege școlară apponyian (art. XXVII—1907).

În *sinodul arhidiecezan* din 1909 — se modifică statutele *fondului preoților deficienți* și a celui *viduo-orfanal*, prin care se pune bază solidă la aceste fonduri, asigurându-se preoților deficienți, văduvelor și orfanilor de preoți proviziune mult mai însemnată.

La desbaterea legii congruale din 1908 a apărât — cu succes destul de real — distribuirea mai echitabilă a *întregirei congruale*.

Cât pentru chestia episcopiei de *Hajdudorogh*, — dela 1911 încoace — atitudinea Mitropoliei noastre a fost așa de corectă și demnă, și chestia e așa de recentă, încât nu mai simțim lipsa de a o înmormânta în memoria cititorilor noștri.

Ar trebui să mai amintim de numeroasele fapte de binefacere, de ajutoarele multe și nenumărate, pe cari Excelența Sa, le-a deprins cu o largă liberalitate față de toți, preoți, mireni, nenorociți, pribegi. A fost nevoie cândva de sprijin grabnic pe seama scopurilor culturale bisericești am alergat cu toții iarăși la Excelența Sa. Iar fundația depusă la administrația Capitlului și făcută în favorul Bisericii catedrale din Blaj, trece azi cu mult peste suta de mii de coroane.

In toate aceste lupte, in toate aceste mizerii ale capetelor incoronate, steaua conducatoare a Mitropolitului Victor a fost conștiința înaltei Sale misiuni și încrederea clerului și a poporului credincios.

Această înaltă misiune să-L inspire și pe viitor și aceeași nefățărită credință și dragoste a clerului și poporului credincios, să-i fie bucuria în zile de sărbătoare și tăria în zile de restriște!

Recunoștința Monarhului către preoții castrensi. Episcopul castrens Bjelik a dat următoarea circulară către preoții militari:

Maiestatea Sa Impăratul mi-a acordat o audiență mai lungă în 5 l. e. Cu ocaziunea aceasta împăratul a vorbit în terminii cei mai elogiși despre entuziasmul și activitatea însuflețitoare a preoților militari și marină, această recunoștință supremă, care pe noi ne umple de mândrie, o aduc pe această cale la cunoștința preoților militari. Fiecare dintre noi își va împlini datoria sa spre mărirea lui Dumnezeu și mântuirea deaproapelui. Să ridicăm rugăciuni fierbinți către Dumnezeu, pentru sănătatea și viața regelui nostru, ca Dumnezeu să-i dăruiească viață lungă, să poată gusta binecuvântările păcii apropiate.

Acord financiar. Se comunică din Paris, că Anglia, Franța și Rusia au căzut de acord, ca spesele de războiu să le suporte laolaltă dintr'un împrumut de 15 miliarde, din care va acoperi trebuințele de războiu, dupăcum se va cere. Din acest împrumut se vor împărți toate țările beligerante aliate, fie că poartă războiul acum, fie că se vor alătura aliaților pe viitor. Ajutorul îl vor primi aliații în bani, material de războiu și alimente.

Papa pentru orfanii din Italia. Papa Benedict al XV lea prin profesorul Fornari a adus la cunoștința societății, care, s'a înființat sub conducerea reginei Elena pentru ocrotirea celor nefericiți în urma cutremurului de pământ, că se va îngriji de copii ținutul pustiit de cutremur. Copiii aceștia probabil vor fi așezați în Castel Gandolfo, care după legea garanțială se ține de Papa.

Rugăciuni pentru pace. În 7 Februar la ordinul papei Benedict XV. s'au rostit în toate bisericile catolice din Europa rugăciuni pentru pace. În mod mai inosant s'au desfășurat actele aceste de pietate în bisericile din Roma și cu deosebire în basilica sf. Petru, unde a luat parte însuși papa Benedict XV. Intrarea în biserică era permisă numai cu bilet. Pontiful Benedict XV a intrat în capela Basileice însoțit de întreagă curtea sa; aici a fost întâmpinat de Cardinalul Merry de Val. Pontiful a luat loc pe tronul pontificiu, dela acesta spre dreapta stăteau membrii colegiului cardinalilor, episcopii și prelații, în partea stângă aveau loc diplomații și nobilimea Romei. Aproape toți reprezentanții statelor pe lângă Vatican au asistat la rugăciunile de pace. La recitarea rugăciunii pentru pace, pontiful se vedea a fi foarte emoționat. După binecuvântarea cu sf. Euharistie papa și suita sa a părăsit basilica.

„Nu este cu putință, ca înzădar să fie truda noastră.“

Circularul P. S. Sale episcopului Demetriu al Orăzii.

Din prilejul decretului Preasfințitului Părinte din Cetatea eternă, privitor la rugăciunea ce este a se zice pentru pace, P. S. Sa episcopul Orăzii, într'un circular adresat clerului diecezan, zice în partea III următoarele:

Siliți de răutatea oamenilor, pentru vaza împărăției noastre, am intrat în acest război, carele ca și un foc îngrozitor s'a întins apoi deodată preste popoarele cele mai înfloritoare din lume, amenințând cu pustiire toată bogăția culturală, de veacuri adunată în jinițiile lor. Și deși proporția numerică a combatanților s'a arătat noane nefavorabilă, totuși armata împărăției noastre, întru nedespartită unire și înțelegere operând cu puternica armată a imperiului german, a stors admirația lumii prin curajul și destoinicia oștenilor săi.

Indeosebi însă cu mândrie ne place a releva, că strămoșeasca vitejie românească cu mare strălucire s'a dovedit și în acest cumplit război. Credincioși fără de nici un semn de clătinare jurământului lor sfânt, feciorii români, pe întrecute cu tovarășii lor de altă limbă, prin curajul lor de moarte desprețuitor, prin suportarea a orice lipsuri, prin bărbăție și statornicie fără de seamăn, adevărat prin tot ceea ce adevărată vitejie se numește au pus lumea în uimire și de mândrie lor și noane tuturor ei pe sine s'au făcut.

Relevând acest punct luminos din întreg tabloul crâncenelor bătălii de până acum, și care desigur întru mărită strălucire se va vedea până la sfârșit, noi nu vom ascunde mulțimea durerilor revărsate preste inimile noastre pentru suferințele împreunate cu crunta muncire de pe câmpul de luptă, și nedespărțite de soartea celorla ce împrejurul vetrelor orfane pâinea lor în lacrimi și-o frământă. Pelângă amărăciunile și durerile de acest fel însă, cari nemijlocit curg din ființa războiului, faptul este, că indeosebi preste noi preste Români, s'au arătat și alte năcazuri din belșug cu suferințe. Ajungând adevărat dușmanul dela mieznoapte să străbată, deși numai ca în treacăt, în Maramurăș și apoi să cuprindă Bucovina, prin teroarea armelor, prin pustiul lătit pe urmele sale și prin amara înfricare a fraților noștri de pe acolo cu surghiunul din ținuturile de vecinică ghiată, și în același timp prin apropierea sa tot mai tare de hotarele țerei noastre, și mai ales de frumoasele hotare ale Ardealului: a bună seamă, că prin toate acestea puternicul dușman a băgat spaimă și groază în sufletele românești atât pentru ziua de azi, cât și pentru cea de mâine.

Acuma însă ni-s'a dat iarăș mângâierea să știm, și știm dela locurile competente, că în urma noilor operațiuni militare puse la cale de conducerea armatei noastre, vrăjmașul a fost respins dela hotarele amenințate ale Ardealului, s'a întărit siguranța țerei și după toate semnele în scurtă vreme chir și plaiurile cele frumoase ale Bucovinei vor fi mântuite și curățite de cutropirile cazacilor. Liniștească-se drept-aceea sufletele turburate și în locul groazei stăpânească-se

întru ele iarăș încrederea în dreptatea cauzei noastre, împreună cu neclătinată nădejde întru biruința finală. Aceasta însă nu atâta însemnează, ca noi să ne încrucășăm brațele și cu ochiul fatalistului să ne uităm la timpul trecător. Nu, ci din contră, cu cât se extind sau se întetesc mai tare flăcările războiului, cu atâta mai mult noi trebuie să stăm veghetori fără de nici o șovăire la locul datorințelor noastre de cetățeni leali ai acestei Patrii scumpe și de supuși pururea credincioși ai Înaltului Tron Habsburgic. Impreună cu toți concetățenii noștri, noi cu frățească iubire și întru armonică conglăsuire, trebuie să desfășurăm și pe mai departe toată energia, toată întregimea puterilor noastre pentru susținerea și apărarea cu mândrie a steagului până la sfârșit. Precum frații noștri acolo pe câmp, prin strălucită vitejie pildă s'au făcut și zilnic de pildă se arată, astfel și noi cei de acasă prin viață cruțătoare, prin muncă neobosită, prin dragoste cu fapta grăitoare către cei lipsiți, prin toate manifestările și efortările patriotismului nostru nepătat, trebuie să stăm întru a patriei mântuire.

În chipul acesta luând până la sfârșit în războiu partea noastră laolaltă cu celelalte popoare ale monarhiei, cu ajutorul lui Dumnezeu, în butul tuturor prorocirilor sinistre ale răuvoitorilor, vom duce, după toate prevederile omenești, la biruință dreapta noastră cauză, și dorita izbândă va fi cunună luptelor noastre.

Iar fiindcă nu este cu putință, ca înzădar să fie truda noastră pe aceste vremuri grele și neroditor să rămână sângele vărsat cu atâta vitejie din piepturile a sute de mii ostași români, mai nutrim și cea neștrămutată nădejde, că prin biruință va răsări de sigur o nouă epocă și pentru neamul românesc din țerile Coroanei Sfântului Ștefan, epoca bunei înțelegeri, a libertății și a frățietății adevărate, adevărată epoca binecuvântată a fericirii de obște.

Susținând însă greutățile marelui războiu ce ni-s'a impus, tocmai căci așa de mari sunt jertfele ce le cere, așa de extins pustiul ce-l face, așa de îngroșate deja șiroaiele de sânge și de lacrimi ce le-a pornit, — noi în același timp nu ne putem ascunde adânc simțitele oftări după cea din toate părțile mult foarte dorita pace.

Preste toate acestea însă, preste toate efortările, dorințele și oftările noastre, noi știm, că soartea neamurilor stă în mâinile lui Dumnezeu, scris fiind, că Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace (Ps. 28, 11): noi drept aceea cu toată încrederea după ajutorul lui să alergăm, și binecuvântările păcii cerșind, cu frică, cu credință și cu iubire de el să ne apropiem.

Episcop Demetriu Radu.

Războiul european.

Războiul cu Rușii.

Budapesta 9 Februarie (cenzurat).

În Polonia rusească și Galiția oștică nu-i nimic nou. Ieri după amiază în urma luptei dată de artilerie la dealul Erdős, trupelor aliate, după o luptă de mai multe zile, le-a succes

să ocupe satul Veleci, situat dela pas spre apus, pe cari rușii le-au apărat cu multă îndărgire.

Am avut mulți prinsoneri, și multă muniție am făcut pradă de războiu.

Pe partea cea mai mare a frontului de luptă din Carpați decurg lupte inverșunate. La aripa din vest mai multe atacuri ruse au dat fiasco, am prins 340 oameni și 8 mitraileze. In Bucovina înaintăm, am ocupat Vama.

(Agenția telegrafică).

*

Budapesta, 10 Febr. (Oficial).

In Polonia și Galiția ostică situația generală neschimbată.

In Carpați luptele decurg.

Bucovina o am scăpat de inamic până la râul Suceava.

Retragerea inimicului e o adevărată fugă. Locuitorii ne întimpină cu bucurie indescrivibilă.

Höfer.

Războiul germano-francez.

Berlin 9 Februarie.

Cartierul general anunță:

Pe teatrul de războiu vestic nu-i nimic nou.

În Rusia ostică am câștigat câteva succese locale. De altcum situația este neschimbată.

Biroul de presă al ministr. prezident.

*

Berlin 10 Februarie (Oficial).

Cartierul general anunță: afară de unele succese mai mici avute de noi pe teatrul de vest, în Argonne, pe planul de vest al Vogezilor la Bau des Aptes în pădurea Hirsbach nu se semnaleză nimic nou.

Pe teatrul de ost unele mici lupte dela frontiera Prusiei ostice s'au desfășurat ici-colo în lupte de o extindere mai mare. Decursul lor este însă pretutindenea normal.

In Polonia, în dreapta și stânga Vistulei situația e neschimbată.

Războiul ruso-turc.

Constantinopol 9 Februarie.

Dela Cartierul general turcesc se anunță:

Avantposturile armatei noastre, cari operează contra Egiptului au descoperit cu succes calea spre Livagos, au respins spre canal avangardele engleze. Unor trupe singuratice de infanterie le-a succedat să treacă canalul între Tosuin și Serapeum. Cu toatecă torpiloarele și cuirasatele engleze au bombardat toată ziua, ne-a succedat să ocupăm în decursul zilei Lemsigul și să examinăm modul lui de apărare. Un

torpilor englez a suferit mari stricăciuni în decursul bombardării.

Avantposturile noastre acuși au contact cu dușmanul și până când grosul armatei nu va păși în ofensivă va face serviciu de șpionaj pe țărmul ostic al canalului. O parte din flotila noastră a bombardat cu succes Yalta și într'un alt loc a scufundat un vapor rusesc.

Biroul de presă al ministr. prezident.

Diverse.

Din cauza sărbătorilor Trei Sfinți și Intimpinarea Domnului numărul proximo va apărea 70i în 18 l. c. la orele îndatinate.

Rugăciunea de pace la Orade. Când multimile de oameni cu sabii și sulite în mână pleacă la atac și varsă din belșug sângele cald omenesc pe pământ, — în mijlocul sgomotului infernal apare un sol de pace, care — urmând tradiția scaunului celei mai puternice stăpâni, — cutează să propovăduiască pacea și dragostea creștinească adevărată.

E vorba de rugăciunea frumoasă, pătrunzătoare și gingașă a sf. Sale Părintelui Papa Benedict XV, ordonată pentru toate bisericile catolice din Europa. — Ilustritatea Sa Episcopul diocesan a trimis rugăciunea aceasta tuturor preșților săi, însoțită de cuvinte frumoase și dulci, cari se disting pe lângă energia și frumusețea ideii prin limbajul românesc și prin precizia expresiunii. Mai vărtos e de relevat partea despre vitejia recunoscută de toți a ostașilor noștri români, cari își varsă sângele și suferă pentru tron și patrie, și partea frumoasă despre credința în răsplata dreaptă a acestor jertfe aduse fără șovăire de ai noștri, prin libertate, frățietate și bunăînțelegere adevărată.

In 7 l. c. s'a cetit întâiu credincioșilor circularul întreg, apoi însuș Ilustritatea Sa a rostit rugăciunea frumoasă, în urmă circularul a fost împărțit credincioșilor, spre a culege din el acasă în tihnă mângâiere și întărire.

Seara în biserică Seminarului (Olostg) s'a cântat obișnuitul Paraclis al „Reuniunii sf. Maria“, la sfârșitul căreia iar a fost rostită rugăciunea păcii de credincioșii cari au umplut biserică, și cari au fost și ei împărțiti în mângâiere și întărire prin împărțirea unui număr corăspunzător din circularele amintite.

Însătoșem, cerșim din adâncul sufletului pacea, dimpreună cu Preafericitul Părinte Benedict, doar Doamne sfinte, când vom putea-o gusta?!...

Cor.

Favor ascultătorilor la medicină. Ministrul de culte printr'un rescript adresat Universităților din Budapesta și Cluj notifică, că toți ascultătorii la medicină înscriși pe anul al patrulea și al cincilea, cari în decursul războiului au făcut servicii de medic cercnal sau comunal, ori au fost aplicați în spitale sau au făcut serviciu ca medici de boale epidemice, se vor bucura de favorul

de a li-se compută serviciile prestate în anul de practică.

Conscrierea metalelor. Monitoriul Oficial publică ordinul privitor la conscrierea și întrebuintarea aceloră spre scopurile de războiu. Proprietarul în acărui posesiune se află din metalele sau aliajul înșirat în ordinul ministerial este dator ca inclusive 18 Februarie să le anunțe oficiului administrativ (în comune mici și mari la pretură, în orașe la primariul). Dintre metalele ce sunt a se anunța la pretură amintim: aluminiu, plumb, aramă roșie și galbenă, nickel apoi chrom, ferrochrom, feronickel, cusutor. Înștiințarea este a se face numai la cazul dacă metalele se află în stare nelucrată și la aluminiu cantitatea întrece 20 de kl. la plumb 100 la arama roșie 30 kl. la nickel un klgr. cusitor 10 kl. In cazul, că metalele se află ca resturi și fărâmaturi sunt a se anunța fără considerare la cant.

Acordul dintre România și Bulgaria. Guvernul publică următoarea declarație oficială:

La întâlnirea ministrului prezident bulgar cu ministrul plenipotențiar român din Sofia, s'a putut constata, că legăturile dintre celea două state sunt mai solide.

In numele guvernului său, ministrul plenipotențiar român a asigurat pe ministrul prezident bulgar, că România va face tot ce-i stă în putință, ca transportul pentru Bulgaria să fie ușurat. Tocmai de aceea, guvernul român, va studia modalitățile prin cari s'ar putea îmbunătăți importul și exportul Bulgariei.

Posta Administrațiunii.

Am primit și cităm abon. delz: *Vetés* pe 1914. — *Budincz* pe 1915. — *Turcz* pe 1915 som. 1-iu. — *Alsórona* pe 1907, 1908 și 1909. — *Monó* pe 1915. — *Nérad—Újváros* pe 1914. — *Silvașul maghiar* pe 1914. Binevoiti a regula și rezstanța. — *Bistra* pe 1912—1914. — *Dr. E. B. Teaca* pe 1915. — *Reuniune, Bistrița* pe pătrarul al treilea 1914. — *V. P. Brașov* pe 1915. — *Ibașfalău* pe pătrarul al doilea și treilea 1914. — *Săratu* pe pătrarul ultim 1914 și semestrul prim 1915. — *G. P. Lugoș* pe 1915 sem. 1-iu. — *Szilágyrona* pe 1914. — *Maier* (p. Radna) pe 1915. — *Lunca* pe 1915 pătrarul prim. — *Alsókosály* pe 1915 pătrarul prim. — *Mezőcsán* pe 1/5—1/11 1914. — *Ompolykövesd* pe 1/7 1914—1/7 1915. — *Lugoș* pe 1915 sem. 1-iu. — *Krasznaterebes* pe 1/9 1914—1/7 1915. — *Ósebeshely* pe 1915. — *Tilișca* pe 1914. *Doștat* pe 1915. — *Sănmărtinul sárat* pe 1915 sem. 1-iu. — *Bord* pe 1914. — *P. T. Orade* pe 1/9 1914—1/9 1915. — *Gurghiu* pe 1914. — *Tăuni* pe 1915. — *Lechința de Mureș* pe 1915 sem. 1-iu. — *Érhatvan* pe 1915 sem. 1-iu. — *Breb, Lăposbánya* pe 1914. — *Densuș* pe 1915 sem. 1-iu. De aici spedăm foaia regulat, dar comunicația suferă, precum se vede, în întreaga țara. — *Reuniune lect. Năsăud* pe 1915 pătrarul prim. *Oldgyőrús* pe 1915. — *Sibiu* pe 1915 sem. 1-iu. *Dridif* pe 1914. — „*Concordia*“ *Câmpeni* pe 1/9 1914—1/9 1915. — *G. S. Șimleu* pe 1915 pătrarul prim.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**

Redactor responsabil: **Augustin Gruița.**